

Zajęcie zabezpieczające rachunku bankowego przedsiębiorcy a niemożność zapłaty bieżącego zobowiązania podatkowego

Łukasz Pepliński
zastępca dyrektora
Departamentu Systemu Podatkowego

Wyrok WSA we Wrocławiu z 21 czerwca 2024 r., I SA/Wr 1000/23 (nieprawomocny)

Stan faktyczny – postępowanie zabezpieczające

- 24.01.2023 r. – zajęcie zabezpieczające rachunku bankowego w postępowaniu zabezpieczającym za zobowiązania 01-12.2018 r.
- 26.06.2023 r. – Spółka złożyła deklarację VAT za maj 2023 r.
- wniosek Spółki o wyrażenie zgody na wypłatę z zajętego w celu zabezpieczenia rachunku bankowego środków na zapłatę podatku VAT
- odmowa organu egzekucyjnego

Stan faktyczny – postępowanie egzekucyjne

- 26.06.2023 r. – Spółka złożyła deklarację VAT za maj 2023 r.
- 18.07.2023 r. – doręczenie Spółce upomnienia
- 27.07.2023 r. – wystawienie tytułu wykonawczego (VAT za maj 2023 r.)
- zajęcie egzekucyjne rachunku bankowego
- 03.08.2023 r. – wniesienie zarzutów przez Spółkę

Stan faktyczny – postępowanie egzekucyjne

- 03.08.2023 r. – wniesienie zarzutów przez Spółkę
 - ✓ nieistnienia obowiązku (art. 33 § 2 pkt 1 u.p.e.a.)
 - ✓ braku wymagalności obowiązku z innej przyczyny niż odroczenie terminu wykonania obowiązku lub rozłożenia na raty (art. 33 § 2 pkt 6 lit c u.p.e.a.)
- wierzyciel oddał zarzuty
- DIAS utrzymuje w mocy postanowienie wierzyciela
- Spółka wnosi skargę do WSA

WSA uznał za niezasadne:

- **zarzut nieistnienia obowiązku**

zaległość podatkowa dochodzona w postępowaniu egzekucyjnym wynikała ze złożonej przez Spółkę deklaracji

- **zarzut braku wymagalności obowiązku**

złożenie wniosku o zwolnienie zabezpieczonych środków spod postępowania zabezpieczającego nie mieści się w przesłance braku wymagalności obowiązku

WSA zdanie odrębne:

- wszczęcie egzekucji było konsekwencją niewyrażenia zgody na wypłatę środków na zapłatę podatku VAT z zajętego w celu zabezpieczenia rachunku bankowego
- Spółka nie uchylała się od wykonania obowiązku, wносиła o zapłatę podatku VAT za maj 2023 z zabezpieczonych środków (art. 6 § 1 u.p.e.a.)
- organy powinny podejmować działania zmierzające do dobrowolnego wykonania obowiązku przez zobowiązanego
- stosowanie środków egzekucyjnych musi być celowe oraz ma się odbywać przy jak najmniejszej uciążliwości dla zobowiązanego (art. 7 § 2 i 3 u.p.e.a.)

WSA zdanie odrębne:

- utrzymywanie zabezpieczonych środków w swoistym stanie "zawieszenia" nie przynosi korzyści ani budżetowi, ani podatnikowi
- organ egzekucyjny nie powinien czynić przeszkód w zwolnieniu środków, które zostały zabezpieczone na spłatę przewidywanych dopiero zobowiązań podatkowych podatnika, w celu dokonania spłaty tych podatków, które są już zadeklarowane przez niego do poniesienia lub nie są kwestionowane
- zobowiązany może w odniesieniu do tej części egzekwowanych bieżących zobowiązań VAT, których zaspokojenie jest możliwe w trybie art. 166a § 2 u.p.e.a., bronić się zarzutem z art. 33 § 2 pkt 6 lit. c u.p.e.a. w związku z art. 6 § 1 i art. 7 § 2 u.p.e.a.

Główne problemy

1. Granice rozpatrywania sprawy w postępowaniu egzekucyjnym w sytuacji tożsamości organu egzekucyjnego i wierzyciela.
2. Zabezpieczenie w trybie u.p.e.a. jako przyczyna niemożności regulowania bieżących zobowiązań przedsiębiorcy – czy to ma sens?
3. Zarzuty i wniosek o umorzenie postępowania egzekucyjnego – wielość środków ochrony zobowiązanego w toku egzekucji – pomaga i szkodzi?
4. Granice rozpatrywania sprawy sądowoadministracyjnej.

Dziękuję za uwagę

Łukasz Pepliński
Zastępca Dyrektora
Departamentu Systemu Podatkowego

MF_GOV_PL

gov.pl.finanse

Ministerstwo Finansów

ministerstwo-finansow